

τῆς ἡμέρας τῆς ἀνάδου του ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κηρύσσεται ὑποψήφιον πτώσεως. Ἐν τούτοις τὰς ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις ταύτας συνοδεύουσι :

Α'. Σπατάλη τῶν φόρων τοῦ λαοῦ.

Β'. Διαφθορά τῶν συνειδήσεων διὰ παντοειδῶν ρουσφετιῶν.

Γ'. Ὅρμαθοὶ παύσεων τιμῶν καὶ ἀρχαίων ὑπαλλήλων καὶ διορισμοὶ κερπεπωλῶν.

Ὁ δὲ ἐν τοῖς ἀκροατήρισις λαὸς ἀρκεῖται εἰς ἓν χειροκρότημα ἢ δύο ποδοκροτήματα καὶ τὸ πολὺ πολὺ δύναται νὰ προχωρήσῃ καὶ εἰς ἓν σφύριγμα. Ἐὰ συνταγματικὰ του καθήκοντα δὲν τῷ ὑπαγορεύουσι κάμειν ἄλλην ἐνέργειαν.

Καὶ εἶνε μόνον τοῦτο; Ὁ συνταγματικὸς Ἕλλην ἀνέχεται νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὴν αἱματηρὰν καὶ δαπανηρὰν ἐπιστρατεῖαν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν σκοπὸν. Ναι! Χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν σκοπὸν, ἐπικυβερτῶμενος ἐὰν ἀκούσῃ ἀγιὸν τινα ἄνθρωπον νὰ τῷ εἴπῃ: «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν οὕτως ἀκολούθει».

Ἐπὶ τοὺς ὄρους τούτους τῆς ὑπάρξεως τῆς συνταγματικότητος ἐν Ἑλλάδι ἀναδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐνίοτε, ὃ προσφιλεῖς ἀναγνώσται, νὰ σὰς λέγωμεν τί κάμνουν οἱ βουλευταὶ ἐν τῇ Βουλῇ, τί κάμνουν οἱ ἀκροαταί, πιστεύοντες, ὅτι θὰ διασωζώμεν ἀκέραια τὰ πολιτικὰ δικαιώματα νωθρῶν τινῶν, οἱ ὅποιοι, εἴτε ἀνίκανοι νὰ ὠθῶσι καὶ νὰ ὠθῶνται, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, παραλείπουσι τὴν ἐνάσκησιν τοῦ προσφιλεστέρου τῶν πολιτικῶν δικαιώματος.

ΣΗΡΟΚΕΦΑΛΟΣ.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἡ *δεδηλωμένη* τοῦ κ. Τρικούπη δύναται νὰ λαμβάνῃ διαφόρους κυμάνσεις κατὰ τὰ τελευταῖα πειράματα τοῦ πρώτου, ἐκφράσαντος καὶ ἐξηγήσαντος τὴν ιδέαν αὐτῆς. Κατὰ δὲ τὸ νεώτατον πείραμα, ὅπερ ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἐν τῇ βουλῇ, ὁ κ. Τρικούπης ἀπέδειξεν ὅτι ἡ *δεδηλωμένη* δύναται νὰ κατέλθῃ καὶ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 55 ἐπὶ 155 ψηφοφορούντων καὶ ὅμως νὰ ἐξακολουθῇ νὰ διοικῆται ὑπὸ τοὺς μᾶλλον τολμηροὺς ὄρους. Νὰ καλῇ δέκα ἡλικίαις ὑπὸ τὰ ὄπλα, νὰ συνομολογῇ δάνεια μεγάλα, νὰ ὑπογράψῃ συμβάσεις καὶ νὰ δαπανᾷ ἑκατομμύρια. Ἐν μόνον δὲν ἀπεδείχθη εἰσέτι ἀρκετὰ διὰ τῶν γενομένων πειραμάτων: ἂν, καθόσον μειῶνται ἡ *δεδηλωμένη*, αὐξάνουσι τὰ τολμήματα αὐτῆς. Ἄν καὶ τοῦτο ἀπεδεικνύετο, φαντασθῆτε ποίαις πράξεσι θὰ ἐνήργει ἡ *δεδηλωμένη* τοῦ κ. Τρικούπη κινδυνεύουσα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄρτιον.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ὁ κ. Τρικούπης ἤρνετο νὰ ψηφοφορήσῃ θεωρῶν ὡς βεβιαίαν τὴν ἐπιτυχίαν. Τότε δὲ μόνον ἐδέχθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν κάλπην, ὅτε, ὡς λέγεται, φίλος του βουλευτῆς πλησιάζας αὐτὸν τοῦ εἶπεν, ὅτι θὰ χάσουν τὴν ἐκλογὴν διὰ μίαν ψήφον!

Τὸ Ἐπουργεῖον, οὗ ἐναμίλλως ὑπῆρξαν πάντες ἀνάδοχοι καὶ ὀνοματοθέται, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ βαπτίσεως πρίγκηπος, δὲν ὑπάρχει ἢ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἡ Πεντέλη προσφέρει τὸ ἄριστον μάρμαρόν της; ὁ τύπος τοὺς ἀειθαλεστέρους στεφάνους του, ὁ βουλευτῆς Γζάνης ἐν λατινικῶν ἐπιτύμβιον καὶ ὁ Σταμούλης τὸ *παλαιόν* του κολόβιον εἰς τοὺς πτωχοῦς. Μάτην οἱ αἰοίδιμοι μετέβαινον ἀνά πᾶσαν ἀτμοπλοίου ἀφίξιν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν βουλευτῶν καὶ ἡμφισβήτησαν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ὑπῆρέτας τοὺς φέροντας τὰ σήματα τῶν ξενοδοχείων. Μάτην ἐπετήδευσαν ἐορτὰς καὶ παρατάξεις καὶ ἐπὶ ματαίῳ ἠγωνίσθησαν τίς νὰ ἀναρριχηθῇ πρότερον ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θαλαμηγοῦ ἔστω καὶ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ χηνίσκου, τίς νὰ προσπελάσῃ καὶ γνωρισθῇ, ὅτι δὲν εἶνε λεμβούχος, ἀλλ' αὐλοκόλαξ ἢ τοῦλάχιστον νὰ σταθῇ ἐν τοῖς πρώτοις ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας οὐχὶ ὅπως ἴδῃ τὸν βασιλέα, ἀλλ' ὅπως ὁ βασιλεὺς ἴδῃ τὸν κόλακα, οὐ τὸ πρόσωπον ἀπετυπώθη εἰς τὰς βασιλικὰς χύτρας. Οὔτε ὁ βασιλεὺς, οὔτε ἡ βουλὴ προσέθεσαν μίαν σπιθαμὴν εἰς τὸ νῆμα τοῦ βίου των, μίαν σταγόνα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς λυχίας των. Ἀναντιρρήτως ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης προσέγνωσκε τὰ μέλλοντα, Κύριος γινώσκει ἐὰν δὲν ἔφευγεν ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης ἣν ἔλαβε τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤρξατο ἐν Πειραιεὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοὺς οἰωνοὺς τοῦ κ. Βούλγαρη. Ὁ στόλαρχος τῆς Ἑλλάδος ἔβλεπεν ἀνησυχῶς τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο ὄρολόγιόν του, τὸ ὅποτον ἄλλοτε εἶχεν ἀποστείλει ἐκ Γερμανίας εἰς Ἰδρὸν πρὸς ἐπισκευήν, ὅτε ἤκουσε τὸν πρῶτον τοῦ τηλεβόλου κρότον. Ταχύς, ὡς δελφίν, ἐπήδησεν εἰς τὴν λέμβον, ἔστρεψεν ἐπ' ἀριστερά, ὅθεν ὁ τύμβος τοῦ Θεμιστοκλέους ἐθεᾶτο πάλαι ποτὲ τὴν ἀμιλλαν τῶν νηῶν, καὶ ἐβύθισεν ἀπλήστως τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὴν θάλασσαν. Αἱ κῶπαι ἴσταντο ὀρίζοντιώς ὑπὲρ αὐτὴν ὡς πτέρυγες τοῦ λάρου τῶν ὠκεανῶν. Ἀπὸ τῶν καρχησίων τῶν πλοίων ἐκυμάτιζον πολύχροοι σημαῖαι, οἱ δὲ ναῦται ἐπὶ τῶν κερκιδῶν ἰστάμενοι ἐχαίρετιζον αὐτόν. Ὁμοιάζει Δόγην Ἐνετόν, νυμφευόμενον τὴν θάλασσαν, ἔλειπε δὲ μόνον ὁ Λέων τοῦ Ἀγίου Μάρκου, αἰχμάλωτος ἐν τῷ Λούβρω. Διαπεραιωθείς εἰς Κάνθρον, ἔστρεψε βραθυμῶς τὴν τρόπιν εἰς Πειραιᾶ ἄνευ τοῦ Βασιλέως, ἀφοῦ ἐχάραξεν εἰς τοὺς βράχους τὸ ὄνομα του: Βούλγαρης ὁ νεώτερος Κούκ.

Ἐκ τῆς «Ὁρας» μαθητόμενος, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀπῆλθεν ἐγγράφως τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του. Διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην, φαίνεται, τῶν πάντων, καὶ ἰδίως τῆς Βουλῆς, ἀπέναντι τῶν μεγάλων πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσιῶν του, δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βασιλείαν, ὅπως δηλώσῃ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ οἰκτρὰν ἡττάν του. Καὶ εἰς αὐτὸ θαυμαστὴ ἢ πρωτοτυπία του, διότι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγένετο τοιοῦτόν τι.

Ὁ Κύριος Ε., ὡς ἐμάθομεν, παρήγγειλε πρὸς τὸν ὑπηρετὴν του. — Ἐὰν ἔλθωσι νὰ μὲ ζητήσωσι διὰ τὰ ὑπουργικά, εἰπέ νὰ περιμείνωσι εἰς τὸ γραφεῖόν μου, διότι ἐν τὸς μῆς ὥρας τὸ πολὺ ἐπιστρέφω.

Ἡ ἱστορία λέγει, ὅτι οὐδείς ἠνόηλησε τὸν προνοητικὸν τοῦτον μνηστῆρα τοῦ χαρτοφυλακίου.

Ἀνάλογον τούτου περιστατικὸν ἔλαβε χώραν ἐν Ἀθήναις τῷ 1865. Ὁ κ. Χ., ἀνὴρ φιλόσοφος, ἀλλὰ διατεθειμένος πάντοτε νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα εἰς ὑψηλὰς θέσεις, πεπεισμένος, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις ἄνευ αὐτοῦ, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔμεινε οἰκουρῶν, τὸ κλασικὸν φράκον ἔχων ἑτοιμον παρ' ἐκυτῷ μετὰ τοῦ λευκοῦ λαυμοδέτου, ἕως οὗ τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ἄνευ αὐτοῦ.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐμφωλευούσης ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἑλληνοῦ ἄκρας φιλοδοξίας συνδυαζομένης μετὰ τῆς βαθείας πεποιθήσεως ἣν τρέφει, ὅτι ἡ Πατρίς ἀπόλυτον ἔχει ἀνάγκην αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ τόπος τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν, ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ σπανία ἐξαιρέσις τοῦ μισούντος τὸ χαρτοφυλάκιον. Ὁ τοιοῦτος ἐθεωρήθη πάντοτε μισὸς ἀνθρώπος παρὰ τῶν συμπολιτῶν του. Πολλοὶ μάλιστα ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτου ὄντος, καὶ ἀποδίδουσι τὸ φαινόμενον εἰς ὑποκρισίαν. Οὐχ ἦτον, γενομένου ποτὲ λόγου περὶ εἰσαγωγῆς νόμου, ὅπως οἱ ὑπουργοὶ λαμβάνωνται διὰ κλήρου, ἠκούσθη τις συντόμως ζητῶν, ὅπως ὁ κληρωθεὶς δύναται νὰ πληρώσῃ ἀντικαταστάτην.

Περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνόδου ἐνδιαφερόμενός τις παρεκάλει τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν κ. Γ. Βούλγαρην περὶ τινος νομοσχεδίου τῆς δικαιοδοσίας του, τὸ ὁποῖον εἶχε περάσει ἤδη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τρίβων τὰς χεῖράς του ἀπήντησε: Φίλε μου, ἀκόμη δὲν ἐσκέφθη ἡ κυβέρνησις ἂν τὰ τὸ εἰσαγάγῃ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν· οὔτε λόγος ἔγεινεν ἀκόμη.»

Τώρα, ἐὰν δεχθῶμεν, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἐξακολουθῇ ἀκόμη νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου μὲ τὴν αὐτὴν ἀγνοίαν, καὶ ἂν ἤθελε τὸν ἐρωτήσῃ τις: «Κύριε ὑπουργέ, ποῦ εἶνε τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν περὶ τῆς ἐγκαίρου κατὰ θάλασσαν συντάξεως τῆς χώρας, ὡς εἶπεν ὁ βασιλικὸς λόγος;» Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἀπῆντα βεβαίως: «Φίλε μου, δὲν γνωρίζω τίποτε· οὔτε λόγος ἔγεινεν ἀκόμη.»

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄν ὁ Victor Hugo ἔγραφε τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τοῦ κ. Τρικούπη προγράμμάτων, ἤθελε τὴν ἐπιγράψῃ μὲ τὸ γινώσκον του: *ceci tue cela.*

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου τὸ πνεῦμα τοῦ Μολιέρου ἐκεῖ που πλανώμενον συνέλαβεν ἐν τῇ θέᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν ἰδέαν τῆς σατυρικωτάτης τῶν κωμῶν διῶν του, ἣν ὁ Γάλλος Ἀριστοφάνης προτίθεται νὰ γράψῃ τώρα μετὰ θάνατον ἐντὸς τῆς ἀναβραζούσης πίστεως. Ἐπιγράφεται *Belliqueux malgré lui* ou *Un Héros d'occasion*.

Τὸ μόνον ρουσφέτι, ὅπερ οἱ γηγενεῖς Λούστροι λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων, εἶναι τὸ νὰ τοῖς δίδεται τὸ φύλλον τοῦ Πάσχα πρὸς πώλησιν κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ κήμου ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν.

Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς ρουσφέτιον παραχωρήσας εἰς τοὺς ἐκδότας τῆς Ὁρας τὴν πώλησιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἔμεινεν ἐκ τῆς Βουλῆς ἐξόδιον τοῦ λαοῦ, νομίζομεν ὅτι ἐξωμώσεν αὐτοὺς μὲ Λούστρους.

Μέχρι τοσοῦτου ἐντείνεται ἡ μανία τῶν παρασκευῶν καὶ τῶν γυμνασίων, ὥστε πολλάκις ἀκούομεν πολὺ παράδοξον πράγματ' οὕτω προχθὲς ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἡ Σαλαμίνις ἐξῆλθε τοῦ λιμένος, ἵνα ἐκτελέσῃ γυμνάσια πυροβολικῶν.

Ἐκ τοῦ Ἑλληνοῦ λαοῦ μανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος ἀκαίτοι μὴ φέρων μέγα ὄνομα, κατῳρῶσεν τὴν ἀποκτήσῃ οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν βουλευτῶν δηλ. *δέκα καὶ τρεῖς*.

Ὅτι κατὰ τὰς Γραφὰς ἔπεσεν ὁ κ. Τρικούπης, μὴ ἔτι ἤδη ἀπὸ πολλοῦ κυβέρνησις, ἀποδεικνύει τὸ ἐξῆς αὐτολεξιζήτην ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν: «Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσι ὡσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ Βουλῇ» (Παροιμιῶν Κεφ. ΙΑ').

ΣΤΡΥΦΝΟΥΤΣΙΚΟΣ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Δρομολόγιον

Δρομολόγιον

Ἄτμολοίον τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀπὸ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 π. μ. εἰς Σύρον καὶ ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Σάββατον πρωΐαν.

Ἐτερον ἀτμολοίον ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 π. μ. διὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδαν, Ὀρεοῦς, Νέαν Μιζύην καὶ Βόλον, ἐνθεν ἐπανακίπεται διὰ τὸν αὐτὸν λιμῆνα εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρωΐαν.

Ἐπιπλέον ἀτμολοίον ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δικαιοδοσίαν ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δι' ἐκτενέστερας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε ἐν Πειραιᾷ μὴν παρὰ τὴν διευθύνουσαν τῆς ἐταιρίας οὐσίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, παρακλιῶν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν ἢ Ἀγροφῶν παρὰ τὰ Καντεία.

Ἐν Πειραιᾷ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑΣ Εἰς τὸ ἱερογραφικὸν κατῆστημα τοῦ κ. Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑΣ, παρὰ τὸν πλοιοπλοῦ κ. Λευκαδίτου, ἐκοιμήθησαν ὑπόματα ἐξ Ἀγγλίας

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν τὸν κ. Γ. Σ. ΧΟΙΔΑΝ ἐπὶ τῆς διαμείναντα ἐν Τροισίν

Γ. ΣΟΛΩΝ ΚΑΙ ΥΪΟΣ. Ἡ Ζαχαροπλαστικὴ ἀναδιδασθεῖσα εἰς καλλιτεχνικὴν ἐπιστήμην εὐρισκίται εἰς τὸ μέγα Ζαχαροπλαστεῖον αὐτοῦ. Ἐξοχὸς ζαχαροπλάστης καλλιτέχνης Γάλλος ἴσθησεν ἐκεῖ τὸ atelier του. — Τρώγετε γλυκὰ, ἡμεῖς καὶ μὴ φοβηθεὶτε τὴν πᾶσιν ὁμιλίαν σας. Ἰδοὺ τί σὰς προσφέρει ὁ κ. Σόλων διὰ τοῦ ἐπιπέδου ἐλθόντος γάλλου καλλιτέχνη του, εἰς τὸ κατῆστημά του, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.